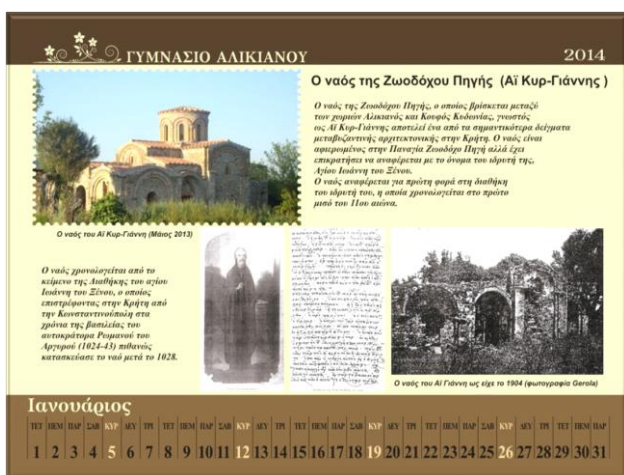

**Παρουσίαση Ημερολογίου 2014 «Μνημεία του τόπου μας»
 Ίδρυμα Καψωμένου - 30 Ιανουαρίου 2014
 Εισήγηση μαθητών**

Επιλέξαμε την ημέρα των Τριών Ιεραρχών, ημέρα γιορτής των Ελληνικών Γραμμάτων, για να παρουσιάσουμε το σχολικό μας ημερολόγιο, το οποίο είναι αφιερωμένο στην ιστορία του τόπου μας. Η επιλογή της ημέρας δεν είναι τυχαία. Με την πρωτοβουλία μας αυτή θέλουμε να δώσουμε ένα αληθινό νόημα στη γιορτή των Τριών Ιεραρχών, ως γιορτή των Ελληνικών Γραμμάτων και να γνωρίσουμε την ιστορία και τα μνημεία της ευρύτερης περιοχής.

Ο **Ιανουάριος** και ο **Φεβρουάριος** είναι αφιερωμένος στο ναό της Ζωοδόχου Πηγής, ο οποίος βρίσκεται μεταξύ των χωριών Αλικιανός και Κουφός Κυδωνίας, γνωστός ως Αϊ Κυρ Γιάννη αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα δείγματα μεταβυζαντινής αρχιτεκτονικής στην Κρήτη. Ο ναός χρονολογείται με

σχετική ακρίβεια από το κείμενο της Διαθήκης του αγίου Ιωάννη του Ξένου. Πιθανώς ο άγιος κατασκεύασε το ναό μετά το 1028. Ο ρυθμός του ναού είναι σταυροειδής εγγεγραμμένος με τρούλο επηρεασμένος από τα μνημεία της βασιλεύουσας. Στηρίζεται σε τέσσερις κίονες και έχει τρεις κόγχες. Οι κίονες από τους οποίους σώζονται οι τρεις καθώς και άλλα αρχιτεκτονικά μέλη του προέρχονται από παλαιοχριστιανικό ναό που βρίσκονταν στην περιοχή. Στους εξωτερικούς τοίχους του ναού τόσο στις μακρές πλευρές όσο και στα δυτικά εμφανίζονται τυφλά αψιδώματα και άλλα διακοσμητικά στοιχεία. Το μνημείο αποτελείται από 2 κύρια μέρη: α) από το κύριο ναό προς ανατολάς και β) τον προσκολλημένο νάρθηκα προς δυσμάς. Στο ναό έχει προστεθεί όχι σε πολύ μεταγενέστερη φάση ο ορθογώνιος νάρθηκας ο οποίος έχει κατασκευαστεί με όμοια υλικά και με όμοιους τρόπους κατασκευής με την υπόλοιπη εκκλησία. Στο νοτιοδυτικό διαμέρισμα του ναού έχει ανοιχτεί θύρα στεγασμένη με οξυκόρυφο τόξο της ενετικής περιόδου.

Η εκκλησία χαρακτηρίζεται για το πλούσιο εικονογραφικό διάκοσμο. Στον τρούλο του ναού εικονίζονταν βέβαια ο παντοκράτωρ. Στην κόγχη του ιερού διασώζεται παράσταση της Παναγίας Πλατυτέρας η οποία ως μητέρα του Χριστού συμβολίζει την ενσάρκωση, ένα από τα βασικά δόγματα της χριστιανικής θρησκείας.

Ο ναός ήταν μισοερειπωμένος και αναστηλώθηκε εκτός από τον τρούλο από τον Αναστάσιο Ορλάνδο. Πρόσφατα η 28η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, ολοκλήρωσε σχεδόν την αποκατάσταση του ναού ο οποίος ανέκτησε και τον τρούλο του και έτσι ο ναός αποτελεί σημαντικό μνημείο της περιοχής.

Ο Μάρτιος και ο Απρίλιος είναι αφιερωμένοι στον ενετικό Πύργο της

οικογένειας Damolin και στο χρονικό του γάμου μεταξύ της Σοφίας Damolin και του Πέτρου Καντανολέων. Ο πύργος των Damolin ήταν ένα συγκρότημα 3 κτηρίων. Το πρώτο είχε κτισθεί από το γενάρχη της οικογένειας Μάρκο Damolin που ήρθε στην Κρήτη το 1229. Το οικοδόμημα αυτό είχε τη μορφή πύργου και κατέληγε

σε οδοντωτές επάλξεις. Τον πύργο αυτό ο λαός των περιχώρων ονόμαζε Βίγλαν. Στη μπροστινή πλευρά ο κτίστης προσκόλλησε το οικόσημο της οικογένειας, δηλαδή το έμβλημα της που ήταν ένας ανεμόμυλος (molin, mulino=μύλος) με την επιγραφή "Circumago, non flecto" (ανακυκλώ αλλά δεν κάμπτομαι). Στην είσοδο του κτιρίου ήταν γραμμένο το γνωμικό: "Omnia mundi fumus et ubra" (Καπνός και σκιά τα πάντα εν τω κόσμω).

Δυο άλλα οικοδομήματα προστέθηκαν αργότερα στον αρχικό πυρήνα. Αν και ήταν λιγότερο επιβλητικά από το πρώτο κτίσμα ήταν πιο άνετα. Η αίθουσα της υποδοχής ήταν αρκετά ευρύχωρη ώστε στις επίσημες τελετές να χωράει περίπου 300 προσκεκλημένους.

Σήμερα το μόνο αρχιτεκτονικό στοιχείο που διακρίνεται είναι δυο παράθυρα με υπολείμματα των πλαισίων και της ποδιάς τους.

Ο Πύργος είναι στενά συνδεδεμένος με την ιστορία του γάμου του Πέτρου Καντανολέοντος (γιό του ρετούρη Γεωργίου Καντανολέοντος) και της Σοφίας Δαμολίνου (κόρη του Ενετού άρχοντα της περιοχής Φραγκίσκου Δαμολίνου).

Οι γάμοι κατά το Ζαμπέλιο έγιναν στο βυζαντινό ναό του Αγίου Γεωργίου στις 19 Νοεμβρίου του 1570. Ακολούθησε το συνηθισμένο

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ 2014

Ο πύργος των Damolin

Το Νοέμβριο του 1570 στο βυζαντινό ναό του Αγίου Γεωργίου τελέστηκαν οι γάμοι του Πέτρου Καντανολέοντος (γιού του ρετούρη Γεωργίου Καντανολέοντος, και της Σοφίας Δαμολίνου κόρης του Ένετου άρχοντα της περιοχής Φραγκίσκου Δαμολίνου).

Μετά το γάμο γλέντι οι καλεσμένοι αναίτητο από καλλιτεχνικό σύνολο από τον Ένετο στρατό που είχε έρθει από το Σανό. Ο Καντανολέων με ένα γλέντι, τον απομακρύνθηκε. Την ίδια νύχτα ήλθε και ο πατριάρχης από τη συνοικία των Μαστραχών και Παναγιώτη. Η Σοφία και ο γάμος της σήκωσαν κατά τη διάρκεια της σπαρτιάτικης.

«Είπατε ούκ είνε σπύλιος, Καντανολέωντος, και Πέτρον γερανό, Δαμολίνου κατακόρη»
Καθηγητής ιστορίας

Ευαγγελία, Ο Καντανολέωντος

Ο Πύργος, Δαμολίνου τη δεκαετία του '50

Απριλιός

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

κρητικό γαμήλιο γλέντι και φαγοπότι με άφθονο κρασί. Κάποιοι χρονογράφοι υποστηρίζουν ότι με το κρασί αναμείχθηκε και αρκετή δόση οπίου. Στη συνέχεια οι προσκεκλημένοι του Έλληνα ρετούρη συνελήφθησαν και ο Καντανολέων με τους δύο γιούς του και άλλους επιφανείς άνδρες απαγχονίστηκαν. Η Σοφία με τη μητέρα

της πέθαναν κατά τη συμπλοκή. Έτσι έμελε ο Φραγκίσκος Μολίνος να χρησιμοποιήσει για την πραγματοποίηση των απεχθών του σχεδίων τα οσιότερα και ιερότερα πράγματα στον κόσμο: Τη γυναίκα του και τη μονάκριβη του κόρη.

Ο τελευταίος μήνας της άνοιξης, ο **Μάιος** είναι αφιερωμένος στο Βυζαντινό Ναό του Αγίου Γεωργίου. Στην βόρεια πλευρά του Αλικιανού, στη γειτονιά Κατωχώρι βρίσκεται ο ιστορικός ναός του Αγίου Γεωργίου. Είναι χτισμένος σε ρυθμό Βυζαντινό Σταυροπηγιακό. Σύμφωνα με μια επιγραφή που βρέθηκε στο εσωτερικό του ναού και η οποία διαβράστηκε

από τον αρχαιολόγο Ξανθουδίδη, ο ναός ανεγέρθηκε το 1430. Μπαίνοντας αριστερά στην πρώτη εσωτερική γωνία μια επιγραφή είχε ως εξής: "Μνησθητι Κύριε τόν δοῦλον σου παπᾶ Μιχαήλ του Μαστραχή. Ιστορήθη δια χειρός έμοῦ τοῦ αμαρτωλοῦ Παύλου τοῦ Προβατᾶ". Από την επιγραφή αυτή συμπεραίνουμε ότι κτήτορας

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ 2014

Βυζαντινός ναός Αγίου Γεωργίου

Στη γειτονιά Κατωχώρι βρίσκεται ο ιστορικός ναός του Αγίου Γεωργίου. Είναι χτισμένος σε ρυθμό Βυζαντινό Σταυροπηγιακό. Σύμφωνα με μια επιγραφή που βρέθηκε στο εσωτερικό του ναού, ο ναός ανεγέρθηκε το 1430.

Ο ναός βυρραβάρτηκε από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής το έτος 1941, ερεικώθηκε και αποικοδομήθηκε από την επίβλεψη του καθηγητή Α. Οριάνου.

Μπαίνοντας αριστερά στην πρώτη εσωτερική γωνία μια επιγραφή είχε ως εξής: «Μνησθητι Κύριε τόν δοῦλον σου παπᾶ Μιχαήλ του Μαστραχή. Ιστορήθη δια χειρός τῆς ἐμοῦ τοῦ αμαρτωλοῦ Παύλου τοῦ Προβατᾶ». Από την επιγραφή αυτή συμπεραίνουμε ότι κτήτορας του ναοῦ ἦταν ὁ ππάς Μιχαήλ Μαστραχῆς, καί οἱ τοιχογραφίες, ἔργον ἀπό τόν Παῦλον Προβατᾶ.

Τοιχογραφίες με παραστάσεις, του Εισαγγελίου στο εσωτερικό του ναού

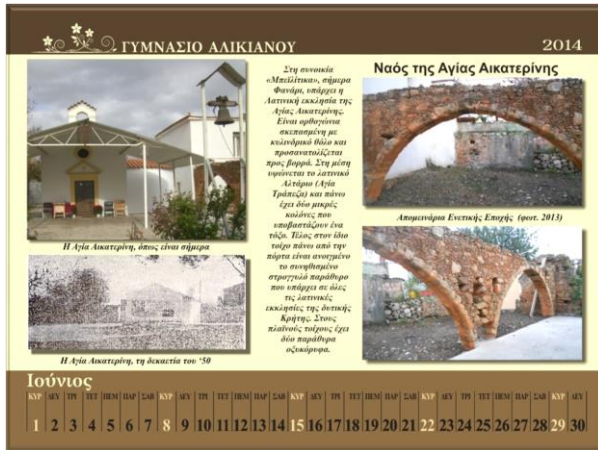
Μάιος

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

του ναού ήταν ο ιερέας Μιχαήλ Μαστραχάς και οι τοιχογραφίες έγιναν από τον Παύλο Προβατά. Το εσωτερικό του Ναού ήταν πλήρως διακοσμημένο με τοιχογραφίες από παραστάσεις του Ιερού Ευαγγελίου. Ο ιερέας του

χωριού το έτος 1690 είχε καταγράψει στο εσωτερικό του Ναού και άλλες παραστάσεις με το μονόγραμμα του Χριστού.

Ο Ναός αυτός βομβαρδίστηκε από τους Γερμανούς στρατιώτες το 1941 που ερειπώθηκε και ανοικοδομήθηκε με δαπάνη της εκκλησίας του Αλικιανού με την βοήθεια του καθηγητή Ορλάνδου.

Ο **Ιούνιος** αναφέρεται στον Καθολικό Ναό της Αγίας Αικατερίνης . Στη συνοικία «Μπειλίτικα», σήμερα Φανάρι, υπάρχει η Λατινική εκκλησία της Αγίας Αικατερίνης. Είναι ορθογώνια σκεπασμένη με κυλινδρικό θόλο και προσανατολίζεται προς βορρά. Στη μέση υψώνεται το λατινικό Αλτάριο (Αγία Τράπεζα) και πάνω έχει δύο μικρές κολόνες που

υποβαστάζουν ένα τόξο. Τέλος στον ίδιο τοίχο πάνω από την πόρτα είναι ανοιγμένο το συνηθισμένο στρογγυλό παράθυρο που υπάρχει σε όλες τις λατινικές εκκλησίες της δυτικής Κρήτης. Στους πλαϊνούς τοίχους έχει δύο παράθυρα οξυκόρυφα.

Οι δύο επόμενοι μήνες του καλοκαιριού, **Ιούλιος** και **Αύγουστος**, ανφέρονται στο Μετόχι του Ησυχάκη. Το "Μετόχι του Ησυχάκη" είναι χαρακτηριστικό συγκρότημα της τουρκοκρατίας με νεώτερες επισκευές. Πρόκειται για αρκετά μεγάλο συγκρότημα τετραγωνικής κάτοψης με βοτσαλόστρωτη εσωτερική αυλή και κεντρική είσοδο απ' τα δυτικά. Έχει έντονες επιρροές απ' τη Ενετοκρατία, αν και φαίνεται να χτίστηκε στις αρχές του 19^{ου} αιώνα. Η διώροφη κυρίως κατοικία βρίσκεται στο νότιο μέρος απέναντι απ' την εκκλησιά του Τίμιου Σταυρού και έχει ένα τριώροφο τμήμα στο κέντρο, ένα είδος παρατηρητηρίου. Διακρίνονται δύο τουλάχιστον φάσεις κατασκευής. Μία πιθανόν της περιόδου 1820-1840 και μία στα τέλη του 19^{ου} αιώνα. Κατά την οποία η κατοικία πήρε τη σημερινή μορφή της. Χαρακτηριστικό της είναι το τριώροφο τμήμα της κατοικίας που αποτελεί επέκταση του κλιμακοστασίου το οποίο ξεκινά αμέσως μετά την είσοδο και χαρίζει στο οικοδόμημα τη μορφή του πύργου.

Παλιότερα ανοίγματα με αψιδωτό ανωφλιού κλείστηκαν ή διαμορφώθηκαν στη δεύτερη φάση της ανοικοδόμησης, ενώ κατά τη

διάρκεια της γερμανικής κατοχής προστέθηκε μια ογκώδης κατασκευή (είδος εξώστη) στην πρόσοψη που αλλοιώνει το χαρακτήρα και την αρχιτεκτονική της. Χαρακτηριστική είναι η κύρια είσοδος του συγκροτήματος στη δυτική του πλευρά με ορθογώνιο άνοιγμα το οποίο κοσμεύεται με λαξευτές παραστάδες και γείσο κατά τα βενετσιάνικα πρότυπα απλοποιημένα όμως. Ανατολικά από την κατοικία βρίσκεται το χαμάμ το οποίο δηλώνεται και στον εξωτερικό τοίχο του συγκροτήματος με μικρό θόλο. Στην ανατολική πλευρά επίσης βρισκόταν και η παλιά φάμπρικα. Το υπόλοιπο συγκρότημα περιλάμβανε στάβλους, αποθήκες και χώρους διαμονής του προσωπικού.

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ 2014

Μετόχι του Ησυχάκη

Το "Μετόχι του Ησυχάκη" είναι χαρακτηριστικό συγκρότημα της τοπωνυμίας με νεότερες επεκτάσεις. Πρόκειται για αρχαία μνημεία οικοδομημένα κυρίως από πέτρα με βυζαντινότερη κατασκευή από και κυριαρχεί πάνω απ' τα όρια. Έχει έντονη επιρροή απ' τη Επισκοπή, αν και φαίνεται να χτίστηκε στα αρχές του 19ου αιώνα, διακρίνοντας δύο κυρίαρχους φάσεις κατασκευής. Μετά από την περίοδο 1820-1840 και μία στα μέσα του 19ου αιώνα κατά την οποία η κατοικία πήρε τη σημερινή μορφή της. Χαρακτηριστικό της είναι το τριώνησο τμήμα της κατοικίας που αποτελεί επίδειξη του κλιμακωτού του απόλυτου ελαστικού μετά την είσοδο και γρήγορα στο οικοδόμημα τη μορφή του περγόλι.

Το Μετόχι Ησυχάκη, όπως είναι σήμερα

Ιούλιος

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΑΛΙΚΙΑΝΟΥ 2014

Μετόχι του Ησυχάκη

Το 1887 αναφέρεται ότι ο κατοικός ο Τούρκος Αρίφ Ζουλάκης που σκοτώθηκε από το Δημητρογιάννη και το Ν. Λουλαδάκη εργασιολόγος σ' αυτό ο συνταγματάρχης Τριώλιαν Βάσσος και το έκανε αρχηγό στον αγώνα του εναντίον του Τούρκου. Το συγκρότημα αγοράστηκε στα τέλη του 19ου αιώνα απ' το Μίνο Ησυχάκη, γυναικά παλαιά και οικονομικά παράνομα της εποχής.

Το 1993 χαρακτηρίστηκε ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο που χροιάς και ιδιαιτερότητας. Ημερομηνία ενδοχρήστων για τη μπάλα της ιστορίας της αρχιτεκτονικής, όπως αυτή εξελήθη από το οικοδομικό σχέδιο του Τούρκου μετόχου και αρχίμα στα ελληνικά αρχαιολογικά συγκροτήματα.

Ο Τπ. Βάσσος με σπουδές του και Αρφέτις επιστημονικά, στον Αλικιανό

Αύγουστος

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----

Το 1887 αναφέρεται ότι το κατοικούσε ο Τούρκος Αρίφ Ζουλάκης που σκοτώθηκε από το Δημητρογιάννη και το Ν. Λουλαδάκη την ίδια χρονιά. Με αφορμή τον θάνατό του οι Τούρκοι δημιούργησαν ταραχές που κατέληξαν στη λεγόμενη "Κρομμυδοπανάσταση" η οποία ήταν βλαπτική για τα ελληνικά συμφέροντα. Το 1897 εγκαταστάθηκε

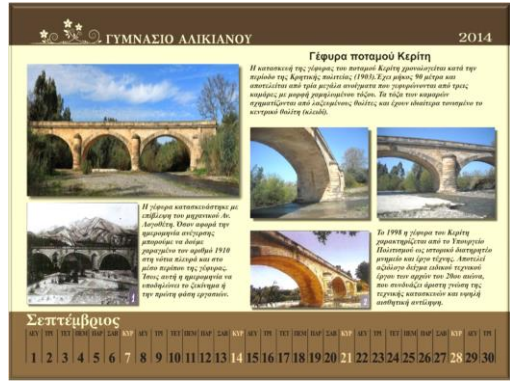
σ' αυτό ο συνταγματάρχης Τιμολέων Βάσσος και το έκανε αρχηγείο.

Το συγκρότημα αγοράστηκε στα τέλη του 19^{ου} αιώνα απ' το Μίνο Ησυχάκη γνωστό πολιτικό και οικονομικό παράγοντα της εποχής. Το μετόχι αυτό έχει ιδιαίτερη ιστορική αξία, για την οποία οι κάτοικοι είναι ιδιαίτερα περήφανοι.

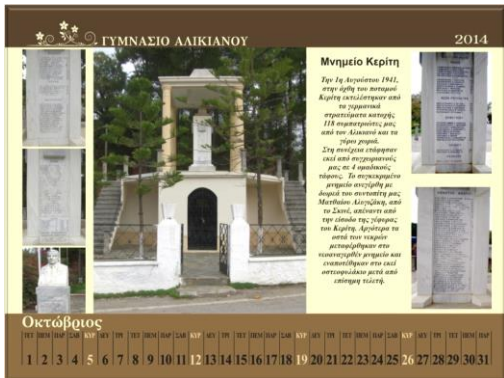
Στη γέφυρα του ποταμού Κερίτη είναι αφιερωμένος ο **Σεπτέμβριος**. Το 1998 η γέφυρα του Κερίτη χαρακτηρίζεται από το Υπουργείο Πολιτισμού ως ιστορικό διατηρητέο μνημείο και έργο τέχνης γιατί αποτελεί αξιόλογο δείγμα ειδικού τεχνικού έργου των αρχών του 20ου αιώνα, που συνδυάζει άριστη γνώση της τεχνικής κατασκευών και υψηλή αισθητική αντίληψη.

Η κατασκευή της γέφυρας χρονολογείται κατά την περίοδο της Κρητικής πολιτείας υπό την επίβλεψη του μηχανικού Αναστάσιου Λογοθέτη. Ο

αριθμός 1910 που είναι χαραγμένος στη νότια πλευρά και στο μέσο περίπου της γέφυρας, ίσως υποδηλώνει το ξεκίνημα ή την πρώτη φάση εργασιών. Έχει μήκος 90 μέτρα και αποτελείται από τρία μεγάλα ανοίγματα που γεφυρώνονται από τρεις καμάρες με μορφή χαμηλωμένου τόξου. Τα τόξα των καμαρών σχηματίζονται από λαξευμένους θολίτες και έχουν ιδιαίτερα τονισμένο τον κεντρικό θολίτη (κλειδί). Το μεγάλο και σημαντικό αυτό έργο βοήθησε πολύ την μετακίνηση των κατοίκων της ορεινής και πεδινής Κυδωνίας αφού ο μέχρι τότε δρόμος προς τα Χανιά περνούσε μέσα από το πλημμυρισμένο πολλές φορές ποταμό.

Αναφερόμενοι στον ποταμό Κερίτη και στην ομώνυμη γέφυρα δεν θα μπορούσαμε να παραλείψουμε και το μνημείο των εκτελεσθέντων από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής, στο οποίο αφιερώσαμε το μήνα **Οκτώβριο** του ημερολογίου μας.

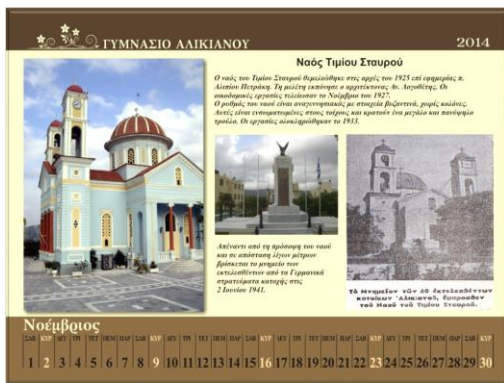

Την 1 Αυγούστου 1941, στην όχθη του ποταμού Κερίτη εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς 118 συμπατριώτες μας από τον Αλικιανό και τα γύρω χωριά. Στη συνέχεια ετάφησαν εκεί από συγχωριανούς μας σε τέσσερις ομαδικούς τάφους. Το συγκεκριμένο μνημείο ανεγέρθη με δωρεά του συντοπίτη μας

Ματθαίου Αλυγιζάκη, από το Σκινέ, απέναντι από την είσοδο της γέφυρας του Κερίτη. Αργότερα τα οστά των νεκρών μεταφέρθηκαν στο νεοαναγερθέν μνημείο και εναποτέθηκαν στο εκεί οστεοφυλάκιο μετά από επίσημη τελετή.

Στον ιερό ναό του Τιμίου Σταυρού και στο μνημείο των εκτελεσθέντων που βρίσκεται στο προαύλιο του ναού είναι αφιερωμένοι οι δύο τελευταίοι μήνες του ημερολογίου μας. Ο ναός του Τιμίου Σταυρού θεμελιώθηκε στις αρχές του 1925 επί εφημερίας π. Αλιπίου Πετράκη. Τη μελέτη εκπόνησε ο αρχιτέκτονας Αν. Λογοθέτης. Ο ρυθμός του ναού είναι αναγεννησιακός με στοιχεία βυζαντινά, χωρίς κολόνες οι οποίες είναι ενσωματωμένες στους τοίχους και κρατούν ένα μεγάλο και πανύψηλο τρούλο. Οι οικοδομικές

εργασίες τελείωσαν το Νοέμβριο του 1927 ενώ η αποπεράτωση και ο εξοπλισμός του ναού ολοκληρώθηκε το 1933.

Απέναντι από τη πρόσοψη του ναού και σε απόσταση λίγων μέτρων βρίσκεται το μνημείο των εκτελεσθέντων από τα Γερμανικά στρατεύματα κατοχής τα ξημερώματα 2 Ιουνίου 1941. Ο γερμανικός στρατός κατοχής συγκέντρωσε τους συλληφθέντες συγχωριανούς μας στο προαύλιο της εκκλησίας του Τιμίου

Σταυρού. Αφού τους έβαλαν να σκάψουν ένα λάκκο, τους χώρισαν σε ομάδες των 7 ατόμων, τους έδεσαν τα χέρια με καλώδια και τους εκτέλεσαν ανά ομάδες. Στο τέλος έριξαν χαριστικές βολές και χειροβομβίδες μέσα στο λάκκο όπου κείτονταν τα άψυχα σώματα τους. Σε όσους είχαν γλιτώσει την εκτέλεση ανέθεσαν να σκεπάσουν πρόχειρα με χώμα τον ομαδικό τάφο. Με αυτή τη μορφή έμεινε μέχρι το 1945 και το μνημείο ανεγέρθη τη διετία 1950-1952 ενώ τη σημερινή μορφή απέκτησε αρκετά χρόνια αργότερα.

Εν κατακλείδι, θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε τα παιδιά του περυσινού τμήματος Γ1 που με ζήλο και αφοσίωση συνέβαλαν στη συλλογή των πληροφοριών που χρησιμοποιήθηκαν για την έκδοση του φετινού μας ημερολογίου. Επίσης να ευχαριστήσουμε όσους μας βοήθησαν με τη παροχή

πολύτιμων πληροφοριών και στοιχείων για τα θέματα που ασχοληθήκαμε.

Τέλος ένα μεγάλο ευχαριστώ στους τοπικούς επιχειρηματίες που με την οικονομική τους στήριξη βοήθησαν την πραγματοποίηση της παρούσας έκδοσης. Σας ευχαριστούμε για την παρουσία σας.

ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΑΝ ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ:

ΕΠΙΜΕΛΗΘΗΚΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ:
Οι καθηγήτριες Ευγενία Αποστόλου & Σοφία Δασκαλάκη